

د نېکو خلکو د کیسو لړۍ

شمېر: ۳۹

وړې کوربه

Ketabton.com

لیکوال: سید ابو الحسن علي ندوي

ابو الحسن علي ندوي

(۱)

وېږي کوربه

ليکوال: سيد ابوالحسن علي حسني ندوي

ژباړه: مولوي فضل الرحمن نيازي

بسم الله الرحمن الرحيم

مهاجر او انصار

نبي صلی الله عليه وسلم او د هغه اصحابو له مکې معظمې څخه
يثرې ته هجرت وکړ او هلته استوگن شوه.

هغوی يثرې ته هجرت وکړ او خپل کورونه، مالونه او ورونه يې په
مکه کې تر شا پرېښودل.

په يثرې کې يې مسلمانانو هرکلی وکړ ، دوی ته خوشال شوه او
دوی ته يې ښه راغلاست ووبل.

د يثرې مسلمانانو په خپلو کورونو کې ځايونه ورکړل او په خپلو
مالونو او شتمنيو کې يې واکمنان وگرځول ؛ نو ځکه الله تعالی او
د هغه پيغمبر صلی الله عليه وسلم په انصارو سره ونومول.

انصارو مهاجرينو ته وويل: مونږ لۀ تاسې سره دغه مالونه او
کورونه وېشو، نيم دې زمونږ وي او نيم دې د تاسو وي.

دوی وویل: مونږ له تاسو سره خپلې مېرمنې هم وېشو ، مونږ به یوې مېرمنې ته طلاق ورکړو او تاسې یې په نکاح کړئ.

مهاجرینو وویل: الله تعالی دې تاسې ته په خپلو کورونو، ملکیتونو او مېرمنو کې برکت واچوي . مونږ ورته اړتیا نه لرو. خو تاسې مونږ ته بازار وښایئ چې سوداګري او کسب وکړو. هغوی همداسې وکړل ، بازار ته ولاړل پېر او پلور یې کاوه. الله تعالی هغوی ډېر ژر شتمن کړل.

د اسلام مېلمانۀ

يثرب د پيغمبر صلی الله عليه وسلم ښار وګرځېده، یو چا به هم د مدینه الرسول او مدینې څخه پرته په بل نوم نه یاداوه.

مدینه د اسلام ښار وګرځېده، په نړۍ کې د اسلام یواځینی ښار.

همدغه مدینه په نړۍ کې د مسلمانانو د هجرت ځای وو، چې کله به یو چا اسلام راوړ او خپل قوم به ځوراوه مدینې ته به یې هجرت وکړ او د خپل قوم له لومو او چالونو څخه به خوندي شو.

مدینه د اسلام مدرسه وه ، په نړۍ کې د اسلام یواځینی مدرسه.
کله به چې یو چا اسلام راوړ په هغه به لازم وو چې دین زده کړي،
حلال او حرام زده کړي، او د اسلام احکام زده کړي.
او همدارنگه په هغه به لازمه وه چې قرآن او فرائض زده کړي او دا
زده کړي چې لمونځ څنگه وکړي او روژه څنگه ونیسي.
د یو مسلمان لپاره به څنگه ممکنه وي چې له علم پرته لمونځ
وکړي ، روژه ونیسي، او دالله تعالی عبادت وکړي. او همدارنگه د
هغه لپاره به څنگه شونې وي چې له علم پرته ژوند وکړي.
خو کله چې وغواړي دین زده کړي چېرته لاړ شي؟ مکې ته؟ نه!
طائف ته؟ نه! هلته هیڅ څوک هم نشته چې دین ور زده کړي.
خو مدینه د اسلام مدرسه وه ، په نړۍ کې د اسلام یواځینی
مدرسه، نو خامخا به یې د مدینې په لور مخه کوله.
نو مسلمانانو به د عربو له هرې سیمې څخه د مدینې په لور مخه
کوله، ځیني به د دین لپاره وجې لپاره څخه تېرېدل او ځینو به
غوښتل چې دین زده کړي.

دوی ټول د اسلام مېلماڼه وو.

د مېلمنو مېلمستیا

مسلمانان به پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راتلل . پیغمبر صلی الله علیه وسلم به پرې خوښېده او هغوی ته به یې ښه راغلاست وېل.

هغوی د الله تعالی او د الله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم مېلماڼه او د اسلام مېلماڼه وو.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم به غوښتل چې د دوی عزت وکړي او خواره ورکړي ځکه هغوی د الله، د الله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم او د اسلام مېلماڼه وو.

خو پیغمبر صلی الله علیه وسلم په دنیا کې زهد کونکی وو، کله به یې څه وخورل او کله به وږی پاتې کېده . که څه به یې وخورل شکر به یې اېسته او که وږی به پاتې شو صبر به یې کاوه.

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په کور کې به کله کله اور هم نه بلېده، او نه به ډوډۍ پخېدله. پیغمبر صلی الله علیه وسلم به نه خوښوله چې مېلمانه دې وږي پاتي شي په داسې حال کې چې هغوی د الله تعالی، د هغه د پیغمبر او د اسلام مېلمانه وو.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: من کان يؤمن بالله واليوم الآخر فليکرم ضیفه.

ژباړه: څوک چې په الله تعالی او په وروستۍ ورځې ایمان لري نو د مېلمه عزت او اکرام دې وکړي.

مسلمانان په مدینه کې یوه کورنۍ وه، او مدینه یو کور وو.

چې کله به مېلمانه راغلل پیغمبر صلی الله علیه وسلم به په مسلمانانو تقسیم کړل، مسلمانانو به کورو ته بوتلل او د هغوی میلستیا به یې وکړه.

مېلمانه به د مسلمانانو کورو ته ولاړل هلته به یې خواړه وخورل او شپه به یې تېره کړه دوی به داسې انگېرله لکه پټه په یوه کور کې یې چې خواړه خوړلي وي او د یوه سړي مېلمانه وي.

هغوی به چي چيرته وو د الله او د الله د پيغمبر مېلمانۀ به وو.

ابو طلحه الأنصاري (رضي الله عنه)

ابو طلحه (رض) په انصارو کې داسې سړی وو چې له الله او د الله له پيغمبر صلی الله عليه وسلم سره مينه لرله او پيغمبر صلی الله عليه وسلم به له هغه سره مينه لرله.

د ابو طلحه يو باغ وو چې يخ سيوری او خوږې اوبه يې لرلې. پيغمبر صلی الله عليه وسلم به کله کله هلته ورته په باغ کې به کېناسته او يخې اوبه به يې څښلې.

يوه ورځ پيغمبر عليه السلام د ابو طلحه باغ ته لاړ، له هغه سره ابوبکر صديق (رض) هم وو. دوی دواړه په باغ کې کېناستل او اوبه يې وڅښلې.

کله چې ابو طلحه راغی هغه د دوی په ورتګ باندې ډېر خوشحاله شو او ولاړ چې دوی ته يو پسه ذبحه کړي.

پیغمبر علیه السلام ورته وویل : بچی را وړونکی او شیدې ورکونکی پسه مه ذبحه کوه . ابو طلحه پسه ذبحه کړ او هغوی ته یې پوخ کړ پیغمبر صلی الله علیه وسلم او ابوبکر صدیق خوراک او خټناک وکړ، د الله حمد یې ووېل او رسول علیه السلام د ابو طلحه لپاره دعا وکړه.

د ابو طلحه په کور کې

یو ځل پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته مېلمانه راغله، هغه په مسلمانانو ووېشل او هر یوه له مېلمنو څخه خپله برخه واخیستله، ابو طلحه هم له مېلمنو نه خپله برخه مېلمانه ته ځان سره واخیستل. ابو طلحه مېلمنو ته خوښ شو ځکه هغوی د الله ، د الله د پیغمبر او د اسلام مېلمانه وو.

ابو طلحه خوشحاله شو ځکه چې هغه په دې کې د الله تعالی ، د الله د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د رضا او د آخرت د ثواب هیله او امید درلود.

ابو طلحه خپل مېلماڼه له ځان سره بوتلل، په داسې حال کې چې
دی نه پوهېده چې په خپل کور کې د مېلمنو لپاره څه لري او که
نه؟ ابو طلحه نه پوهېده چې أم سلیم به څه پاڅه کړي وي؟

ابو طلحه نه پوهېده چې په کور کې به له خوړو څخه څه زیات شوي
وي چې مېلماڼه یې وخوري؟

همدارنگه ابو طلحه نه پوهېده چې ماشومانو به خپل خواړه خوړلي
وي او ویده شوي به وي، که د خوړو په انتظار به وي؟

ابو طلحه په دې اړه فکر ونه کړ او نه هم کومې خبرې منعه کړې.
ابو طلحه په خوښۍ او خوشحالی سره لار ووهله او مېلماڼه یې تر
شا وو.

ابو طلحه دروازه وټکوله په خپلې کورنۍ یې سلام واچولو.
السلام علیکم، آیا کور ته در ننوځم؟

د کور له لورې غږ وشو وعلیک السلام راننوځه.

ابو طلحه کور ته ننووت او د زیري ورکونکي په غږ کې یې وویل
له ما سره د پیغمبر صلی الله علیه وسلم مېلمانه دي.

ام سلیم د زیري اخیستونکي په غږ وویل د پیغمبر صلی الله علیه
وسلم مېلمنو ته ښه راغلاست وایو.

ابو طلحه وویل: په کور کې د خوړلو لپاره څه شته؟
ام سلیم یې له ډار او وېرې وویل: یواځې د ماشومانو خواړه شته.

د عزتمن حيله او چل

ابو طلحه څه وکړي خواړه خو د کورنۍ هم بس نه دي نو د مېلمنو
به څنگه بسنه وکړي.

ابو طلحه فکر وکړ او یوې نازکې حیلې ته یې لاره وموندله. د کریم
او عزتمن سړي حیلې زده وي.

ابو طلحه هوډ وکړ چې نن شپه به وږې تېروي او خواړه به مېلمنو
ته ورکوي.

ام سليم هم هوډ وکړ چې نن شپه به وږې تېروي او خواړه به مېلمنو ته ورکوي.

په هغوی به څه وشي چې یوه شپه وږې تېره کړي او خواړه مېلمنو ته ورکړي. که هغوی یوه شپه وږې تېره کړي نه مړه کیږي.

هغوی عزم وکړ چې مېلمنو ته به په خپلو ځانو برتري ورکوي. هغوی هوډ وکړ چې ماشومان به اراموي چې ویده شي او مېلمانۀ خوراک وکړي.

خو چې کوربه خوراک نه کوي مېلمانۀ به څنگه خوراک وکړي. ابو طلحه په دې اړه فکر وکړ او یوه لاره یې وموندله.

ام سليم ته یې وویل: کله چې موږ د خوراک لپاره کېنو، نو ته ډېوې ته لاره شه لکه ته چې غواړې ډېوه سموې، نو ته به ډېوه مړه کړې.

په همدې ډول مېلمانۀ کېناستل چې خوراک وکړي ابو طلحه هم د خوراک لپاره کېناست.

ام سليم ډېوې ته لاره گواکې هغه غواړي چې ډېوه سمه کړي.

ام سلیم ډېوه مړه کړه.

په تربومي کې

ډېوه مړه شوه او مېلمنو په تیاره کې په خوړو پیل وکړ.

ابو طلحه به خپل لاس کاسې ته اوږداوه او پورته کاوه به یې خو
څه به یې نه را اخیستل.

ابو طلحه به مېلمنو ته دا بنودله چې دی خوراک کوي خو ده به
خوراک نه کاوه.

مېلمنو به د هغه په خوراک کولو کې شک هم نه کاوه شک به یې
څنگه کاوه؟

څوک د ماخوستن ډوډۍ پریرېدي؟

څوک شپه وږې تېروي؟

مېلمنو په اطمینان سره خوراک وکړ او ماړه شول او فکر یې وکړ
چې ابو طلحه هم موږ شو.

خو ابو طلحه يوه گوله هم تر خولې نه وه پورته کړې او ترېمۍ له
ابو طلحه سره مرستندويه وه.

میلمانه پورته شول لاسونه يې پرېمینځل د الله حمد يې ووبل او د
کوربه لپاره يې د برکت دعا وکړه.

ابو طلحه هم پورته شو او لاسونه يې پرېمینځل.

میلانو شپه په مړه خېټه تېره کړه او ابو طلحه شپه وږې تېره کړه.

خو ابو طلحه له نورو تېرو شپو نه په دې شپه ډېر خوشحال وو او
دالله ډېر شکر يې اېسته.

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په مجلس کې

ابو طلحه له خپل عادت سره سم د پیغمبر علیه السلام مجلس ته
حاضر شو.

ابو طلحه دومره ډاډه او خوښ وو گواکې هغه په مړه گېډه شپه
تېره کړې ده.

ابو طلحه گمان کاوۀ چي د هغې شپې کيسه له رازو څخه يو داسې راز دی چي له ده او د ده له مېرمنې ام سليم (رضي الله عنها) څخه پرته هيڅوک هم نه دي پرې خبر.

خو الله تعالى په رازونو او پټو خبرو باندې عالم دی ، الله تعالى په دې اړه آيت نازل کړ او ويې فرمايل : ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة. ژباړه: او په خپلو ځانونو باندې نورو ته ترجيح ورکوي که څه هم هغوی په خپله محتاج وي.

پيغمبر صلی الله عليه وسلم د کيسې په اړه پوښتنه وکړه ابو طلحه خپله ټوله خبره ورته بيان کړه.

پيغمبر صلی الله عليه وسلم په دې ايثار او عزت باندې خوښ شو او له ابو طلحه نه راضي شو . او کيسه په تاريخ او تفسير کې تل پاتې شوه.

الله تعالى دې له ابو طلحه څخه راضي شي او الله دې ابو طلحه هم راضي کړي.

لړلیک

- ۲ مهاجر او انصار
- ۳ د اسلام مېلمانه
- ۵ د مېلمنو مېلمستيا
- ۷ ابو طلحه الأنصاري (رضي الله عنه)
- ۸ د ابو طلحه په کور کې
- ۱۰ د عزتمن حيله او چل
- ۱۲ په تربړمۍ کې
- ۱۳ د پيغمبر صلی الله عليه وسلم په مجلس کې

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library